

ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ

*Н.В. Нікольська,
кандидат педагогічних наук*

Констатовано, що мовна освіта є важливим засобом, котрий формує свідомість особистості та її здатність бути соціально мобільною в суспільстві, сприяє веденню діалогу культур у світі, що глобалізується навколо розв'язання різноманітних проблем. Нові реалії потребують змін у визначенні рівнів володіння іноземними мовами, нових підходів до добору змісту та організації матеріалів, використання адекватних форм та видів контролю. У Комюніке «Зміцнення європейської ідентичності через освіту та культуру» Європейська комісія викладає бачення освітнього простору, в якому високоякісна освіта не обмежується перебуванням в іншій державі. Важливим є володіння ще двома мовами, крім рідної. Це полегшує трудовлаштування та здобуття освіти у країнах Євросоюзу. У людей розвивається почуття своєї ідентичності як європейців, а також розуміння загальної культури, мовної спадщини Європи та її різноманітності.

Розкрито сутність природи двомовної освіти і мовної політики в багатомовних суспільствах та інноваційний метод навчання іноземних мов, що охоплює моделі двомовного навчання та різновиди програм навчання іноземних мов, де до моделей віднесено цілі мовного планування та ідеологічні орієнтації між лінгвістичними і культурними відмінностями у суспільстві (Н. Хорнбергер). *Охарактеризовано* структуру трьох основних моделей двомовного навчання:

– Перехідна модель об'єднує в собі всі ті програми двомовного навчання, які мають за мету перехід до мови більшості дітям мовної меншини для подальшого асимілювання у загальному культурному потоці та становлення членом суспільства.

– Підтримуюча модель містить у собі всі ті моделі двомовного навчання, які підтримують учнів мови меншості з метою збереження їх рідної мови, укріплення їх культурної ідентичності та підтвердження їх громадських прав у суспільстві.

– Збагачуюча модель підтримує всі програми двомовного навчання, які стимулюють розвиток мов меншин на індивідуальному та колективному рівнях, а також плюралізм у школі та в общині й інтегрує національну спільноту, що базується на автономії культурних груп.

Зроблено висновок, що ЄС закликає держави-члени до подальших дій у сфері освіти з метою покращення оволодіння основними навичками, зокрема для вивчення принаймні двох іноземних мов з самого раннього віку. Застосування інноваційних методів навчання іноземних мов у середній школі, а саме: перехідної, підтримуючої, збагачуючої моделей двомовного навчання дасть можливість досягнення вищих успіхів у здобутті учнями базових знань, зокрема в оволодінні іноземними мовами.

ТЕОРЕТИКО-СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ТА ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРАХ

*О.М. Шпарик,
кандидат педагогічних наук*

У процесі дослідження *встановлено*, що застосування цифрових технологій в освіті на сьогодні є однією з найбільш важливих і стійких тенденцій розвитку світового освітнього процесу. Цифрові технології дозволяють інтенсифікувати освітній процес, зробити його мобільним, диференційованим та пристосованим до реалій сучасності. Більш того, цифрові технології здатні забезпечити неперервність навчання в умовах пандемій. Саме тому ця тема є актуальною у колі європейських та американських освітян.

Уточнено значення термінів «цифровізація» та «цифрова трансформація» в американській та європейській науковій літературі. Зазначено, що вони мають різне змістове наповнення. «Цифровізація» (digitalization) обмежується впровадженням цифрових технологій без педагогічних та організаційних змін. «Цифрова трансформація» (digital transformation) – це своєрідна еволюція сфери діяльності (зокрема, освіти), яка забезпечується цифровими технологіями.

Обґрунтовано, що в основу сучасної концепції цифрової трансформації освіти покладено підхід до розгляду цифрових технологій як відображення сучасної парадигми розвитку суспільства, коли конкурентоспроможність та ефективність постають як життєво необхідні якості.

Проаналізовано стратегічні документи ЄС щодо цифрової трансформації освіти (зокрема The Digital Education Action Plan (2021-2027) та Digital Compass (2021)), які розкривають бачення та шляхи цифрової трансформації Європи до 2030 року.

Констатовано, що пріоритетними напрямками освітньої політики в галузі цифровізації є сприяння розвитку високоефективної цифрової екосистеми освіти та підвищення цифрових навичок та компетентностей. Для цього необхідно: інфраструктура, зв'язок та цифрове обладнання; ефективне планування та розвиток цифрового потенціалу, включаючи сучасні організаційні можливості; компетентні у цифровому аспекті та впевнені в собі вчителі та освітній персонал; високоякісний навчальний контент, зручні для користувача інструменти та безпечні платформи, що поважають конфіденційність та етичні стандарти.

Зроблено висновок, що концептуальними засадами цифрової трансформації європейськими та американськими освітянами вважається системна зміна, яка враховує трансформацію організаційної культури, впровадження нових способів прийняття рішень на основі цифрових даних, підвищення цифрових компетенцій усіх працівників освітнього закладу, використання інструментів підтримки та розвитку дидактичних інновацій, проведення наукової діяльності чи налагодження відносин з учнями за допомогою нових каналів спілкування, тощо. Використання цифрових технологій є механізмом для забезпечення ефективності та збільшенню продуктивності в освітньому процесі, а цифрова трансформація освіти постає як ключовий фактор удосконалення системи освіти.